

Републике да распусти Скупштину и то у року од двадесет једног дана од дана поднетог предлога јер у противном истеком тог рока председник губи то право. Поред редовног судства, Устав од 1949. предвиђа и уставно судство – савезно и судове федералних јединица. Уставни судови врше тзв. апстрактну контролу уставности аката, али одлучују и о питањима као што су спорови о сукобу надлежности, суђењу високим државним функционерима за повреду устава и остале спорове које решавају уставни судови и у другим државама. Устав СР Немачке је и данас актуелан, после уједињења Немачке, 3. октобра 1990. када је постао Устав уједињене Немачке, јер нов, обећан Устав уједињене државе још није донет. То говори у прилог констатације да је Устав из 1949. прилагођен условима живота савремене Немачке јер садржи институционална решења парламентарне демократије која су показала функционалност и стабилност у другим капиталистичким државама.

г) Шпански устав

Шпанија је после обарања Републике и њеног напредног Устава од 1931. кренула путем диктатуре која је трајала све до 1975. и одласка Франка са животне и политичке позорнице Шпаније, Франкову владавину је карактерисало одсуство уставности (непостојање кодификованог устава) тако да се земља налазила под режимом закона који су имали уставни карактер и регулисали најважнија уставна питања. Такво неуставно стање је трајало све до 1966. када је на референдуму (14. децембра) усвојен Органски закон Шпанске државе који је фактички, са још неколико закона, представљао Устав Шпаније све до пада Франковог режима. Шпанија је по овом Закону квалификована као аутократска монархија с наглашеним фашистичким елементом који се огледао у доминантној позицији Каудиља (Франка) који је био и шеф државе и фаланге као једине признате партије у земљи. На челу државе је њен шеф, Франко чија је личност неповредива и коме сви Шпанци дугују поштовање и послушност. Као и сви други шефови држава, и у Шпанији шеф државе представља земљу, оличава њен суверенитет, врши врховну политичку и управну власт, предводи Movimiento Nacional (национални покрет) али и сазива Кортес (скупштину), именује председника владе (Министарски савет) и друге функционере, сазива владу, стара се о поштовању закона, врховни је командант војске, даје помиловања и врши друге послове који му у овом својству припадају. Каудиљо (Франко) ником не одговара политички, што